

Αθέτηση όρκου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορ](#)

Αββά Ζωσιμά

Όταν κάποτε πήγα στην Αγία Πόλη, (την Ιερουσαλήμ), με πλησίασε κάποιος ευσεβής και μου λέει:

-Αββά μένω μαζί με τον αδελφό μου, και από δαιμονική ενέργεια δημιουργήθηκε ανάμεσα μας κάποια εχθρότητα. Εγώ τώρα έχω μετανοήσει, εκείνος όμως δεν θέλει να συμφιλιωθούμε. Σε παρακαλώ, λοιπόν για τον Κύριο, μίλησε του για να μονοιάσουμε. Μόλις τ' άκουσα, κάλεσα χωρίς καθυστέρηση τον αδελφό του και του είπα όσα συντελούν στην αγάπη και την ομόνοια. Εκείνος στην αρχή φάνηκε να πείθεται. Ύστερα όμως, αφού συλλογίστηκε, μου λέει:

-Δεν μπορώ να συμφιλιωθώ μ' αυτόν, γιατί ορκίστηκα στο Σταυρό να μην τα φτιάξω ποτέ μαζί του!

Χαμογέλασα τότε συγκρατημένα και του είπα:

-Μεγάλη δύναμη έχει ο όρκος σου, αδελφέ! Σαν να είπες δηλαδή: Μα τον τίμιο Σταυρό Σου, Χριστέ, δεν θα φυλάξω τις εντολές Σου, αλλά θα κάνω το θέλημα του εχθρού Σου, του διαβόλου!.

Και όμως, αδελφέ, όχι μόνο δεν έχεις υποχρέωση να τηρήσεις εκείνο, για το οποίο κακώς ορκίστηκες, αλλ' απεναντίας, και να μετανοείς πρέπει και να λυπάσαι γι'

αυτό και να καταδικάζεις τη θρασύτητα σου, για να μη σε παγιδέψει άλλη φορά. Γιατί κι ο Ηρώδης, αν μετανούσε και δεν τηρούσε τον όρκο του, δεν θα έκανε τον τόσο φοβερό εκείνο φόνο, αποκεφαλίζοντας τον Πρόδρομο του Χριστού (Ματθ. 14:1-12).

Μ' αυτά τα λόγια ήρθε σε κατάνυξη κι έβαλε μετάνοια στον αδελφό του και σε μένα. Έτσι, με τη χάρη του Θεού, συμφιλιώθηκαν και πάλι.

Πηγή: isagiastriados.com